

Fol. 4^a
p. 1.

56.

LINGVAE RIPHATHICÆ

ad art^{is} rit^{us} directæ, et

à dialectis secretæ,

aliqualis

CONATUS.

Qualis vel cujusrunq; Nationis
Lingua sit, quæ hîc Regionis per
utranq; Lusatiam et ejus confinia,
in usu habetur, cum nemine litigo.
Neq; n. ego Nationem propugnare
aut eandem impugnare visurgo,
sed Linguam duntaxat inter Teutones
residuam et hîc vulgarem, aliqua-
liter informare et ejusdem analogiam
per exemplorum *ἰναρπιγγῆν* modo
empirico ostendere et ad art^{is} ra-
tionem deducere amitto. Cum v.
ea ex habente rationum specimen
Riphathica appellari possit, et ego
eam sic appello. Hanc a. Linguam
sub annotamenta referre, *ἰαδῖον*